

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΠΙΖΙΟΥ ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν.Δ. ΛΑΡΙΣΑΣ

Λάρισα, 28/9/2020

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς:

- τον Υπουργό κο Χρήστο Σταϊκούρα, Υπουργείο Οικονομικών

Θέμα: «Ιδιοκτησιακό καθεστώς ακινήτων στον οικισμό Βελίκα του Δήμου Αγιάς»

Στον παραλιακό οικισμό Βελίκας της δημοτικής ενότητας Μελιβοίας του Δήμου Αγιάς του νομού Λάρισας, κάποιοι ιδιοκτήτες ακινήτων βρίσκονται αντιμέτωποι με την αβεβαιότητα για το ιδιοκτησιακό καθεστώς των ακινήτων τους. Συγκεκριμένα πρόκειται για εκτάσεις αρχικά ιδιοκτησίας της Ιεράς Μονής Θεολόγου, η οποία διαλύθηκε το 1910, οπότε και η περιουσία της περιήλθε στο ελληνικό Δημόσιο, το οποίο με τη σειρά του πώλησε και μεταβίβασε στην κοινότητα Μελιβοίας όλα τα καλλιεργήσιμα κτήματα της μονής εκτός από αυτά που ήδη καλλιεργούσαν οι ακτήμονες κάτοικοι της περιοχής. Έκτοτε το ελληνικό Δημόσιο μεταβίβασε μέρος των εκτάσεων αυτών σε ιδιώτες, είτε δωρεάν είτε έναντι συμβολικού τιμήματος.

Στο πέρασμα του χρόνου πραγματοποιήθηκαν περαιτέρω μεταβιβάσεις ανάμεσα σε ιδιώτες, οι οποίες και μεταγράφησαν νόμιμα στο αρμόδιο υποθηκοφυλακείο. Για τις πράξεις αυτές, οι ιδιοκτήτες των ακινήτων πλήρωσαν τον αναλογούντα φόρο ενώ αιτήθηκαν και έλαβαν τα απαραίτητα για την μεταβίβαση νομιμοποιητικά έγγραφα από διάφορες υπηρεσίες του Δημοσίου όπως το Δασαρχείο, η Πολεοδομία και η Αρχαιολογική Υπηρεσία.

Το ελληνικό Δημόσιο συνηγόρησε στην παγίωση της κατάστασης αυτής, αφού ούτε την είσπραξη των φόρων αρνήθηκε αλλά και σε πολλές περιπτώσεις προχώρησε, δια των υπηρεσιών του, σε πράξεις που υποδηλώνουν αποδοχή του υφιστάμενου ιδιοκτησιακού καθεστώτος.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ: ΑΛ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 23, ΤΗΛ. 2410531549 - FAX. 2410-531545

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΛΛΑΣΣΟΝΑΣ: ΠΑΝΟΥ ΖΗΔΡΟΥ 7, ΤΗΛ. 2493024275

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: ΒΟΥΛΗΣ 4 (Νο 210), ΤΗΛ. 2103216619

e-mail: stbiziou@gmail.com

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΠΙΖΙΟΥ ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν.Δ. ΛΑΡΙΣΑΣ

Σήμερα όμως, σε αντίφαση με τις προπεριγραφόμενες ενέργειές του, το ελληνικό Δημόσιο, δια της Κτηματικής Υπηρεσίας, αμφισβητεί το ιδιοκτησιακό καθεστώς των ακινήτων αυτών με αποτέλεσμα την εύλογη αναστάτωση των σημερινών κυρίων.

Εν κατακλείδι, οι θιγόμενοι σημερινοί κύριοι των υπό αμφισβήτηση ακινήτων ζητούν την δια νομοθετικής ρυθμίσεως τακτοποίηση του ζητήματος.

Για τις λεπτομέρειες της υπόθεσης, επισυνάπτω τα έγγραφα που προσκομίσθηκαν από τον Δήμο Αγιάς και τους ενδιαφερόμενους πολίτες.

Παρακαλώ για τις ενέργειές σας με σκοπό την ταχεία και αποτελεσματική επίλυση του ζητήματος.

Η αναφέρουσα Βουλευτής

Στέλλα Μπίζιου

Βουλευτής ΝΔ Λάρισας

Συνημμένα

1. Επιστολή Δημάρχου Αγιάς
2. Έγγραφο Δασαρχείου
3. Ιστορικό κυριότητας των υπό αμφισβήτηση ακινήτων
4. Υπόμνημα των ιδιοκτητών

ΓΡΑΦΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ: ΑΛ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 23, ΤΗΛ. 2410531549 - FAX. 2410-531545

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ: ΠΑΝΟΥ ΖΗΔΡΟΥ 7, ΤΗΛ. 2493024275

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: ΒΟΥΛΗΣ 4 (No 210), ΤΗΛ. 2103216619

e-mail: stbiziou@gmail.com

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΓΙΑΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΠΕΙΓΟΝ

Αγιά, 14 Μαρτίου 2019
Αρ. Πρωτ.2355

Προς

Υφυπουργό Οικονομικών
κ. Παπανάτσιου Κατερίνα
Κ. Σερβίας 10, ΤΚ 101 84, Αθήνα

Θέμα: Νομοθετική ρύθμιση για τη δυνατότητα εξαγοράς εκτάσεων του Δημοσίου

Αξιότιμε Κύρια Υφυπουργέ,

Θα θέλαμε να σας επισημάνουμε και να αναδείξουμε ένα σημαντικό για την περιοχή μας πρόβλημα που ταλανίζει για σειρά ετών πολλούς συμπολίτες μας.

Συγκεκριμένα, στον παραλιακό οικισμό της Βελίκας της Δημοτικής Ενότητας Μελιβοίας του Δήμου Αγιάς, ένας σημαντικός αριθμός πολιτών προέβη στην αγορά οικοπέδων - εκτάσεων στην παραλιακή ζώνη του Δήμου. Για τις εκτάσεις αυτές πληρώθηκε ένα σημαντικό αντίτιμο, ενώ συντάχθηκαν συμβόλαια πώλησης που έχουν εδώ και χρόνια μεταγραφεί στο οικείο Υποθηκοφυλακείο και έχουν καταχωρηθεί στη μερίδα του κάθε ιδιοκτήτη.

Μετά από κάποια χρόνια, οι εν λόγω ιδιοκτήτες των τεμαχίων «ανακάλυψαν» ότι οι εκτάσεις που θεωρούσαν ότι νόμιμα κατέχουν και μπορούν να αξιοποιήσουν αποτελούν μέρος Δημόσιου Κτήματος και ανήκουν στο Ελληνικό Δημόσιο.

Ειδικότερα για τις εκτάσεις αυτές σας αναφέρουμε ότι για τον οικισμό της Βελίκας, η Ιερά Μονή Θεολόγου καθόρισε το έτος 1874 τις εκτάσεις (δασικές ή καλλιεργήσιμες) που θεωρούσε ιδιοκτησίας της. Ο τρόπος κτήσης των εκτάσεων αυτών δεν προκύπτει από επίσημα έγγραφα, καθόσον όλα τα αρχεία της Ιεράς Μονής Θεολόγου είχαν καταστραφεί από πυρκαγιά το 1874 και ο καθορισμός έγινε «Μαρτυρικών» του έτους 1874 που υπέγραψαν κάποιοι κοινοτάρχες από την ευρύτερη περιοχή.

Κάποιες από τις εκτάσεις αυτές καλλιεργούσαν ήδη ακτήμονες κάτοικοι της περιοχής. Το 1910 μετά τη διάλυση της Ιεράς Μονής Θεολόγου Μελιβοίας η περιουσία της περιήλθε στο Ελληνικό Δημόσιο. Οι ακτήμονες κάτοικοι συνέχιζαν βέβαια να καλλιεργούν τις παραπάνω εκτάσεις. Το 1930 το Ελληνικό Δημόσιο πώλησε στην κοινότητα Μελιβοίας όλα τα καλλιεργήσιμα κτήματα της Μονής, εκτός από αυτά τα οποία ήδη καλλιεργούσαν οι κάτοικοι της περιοχής (Β.Κ. 67, Β.Κ. 88, Β.Κ. 100).

Από τότε και κατά καιρούς το Ελληνικό Δημόσιο με πρωτοβουλία του ή μετά από αιτήματα των ενδιαφερομένων παραχώρησε κάποιες από τις εκτάσεις αυτές είτε δωρεάν είτε αντί συμβολικού τιμήματος. Κατά τις τελευταίες δεκαετίες έγιναν πολλές νόμιμες μεταβιβάσεις των ακινήτων αυτών είτε σαν αποδοχές κληρονομιών είτε σαν γονικές παροχές σε απογόνους ή και σαν αγοραπωλησίες προς τρίτους. Μάλιστα, ένας σημαντικός αριθμός προχώρησε στην έκδοση οικοδομικών αδειών και στην ανέγερση κατοικιών λαμβάνοντας όλες τις απαραίτητες βεβαιώσεις από τις αρμόδιες υπηρεσίες (Δασαρχείο, Αρχαιολογική Υπηρεσία, Υποθηκοφυλακείο, Πολεοδομία), προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι ανωτέρω πράξεις, χωρίς να εγερθεί κανένα απολύτως ζήτημα. Επιπλέον, οι βεβαιώσεις του Δασαρχείου κοινοποιούνταν και προς την Κτηματική Υπηρεσία Δημοσίου Ν. Λάρισας (π.χ. Αρ. Βεβαίωσης 21-Αρ. Πρωτ. 588/6-3-1992).

Μέχρι και σήμερα δεν έχει δοθεί καμία λύση στο αδιέξοδο που δημιουργήθηκε. Ως εκ τούτου οι εν λόγω πολίτες, ενώ έχουν ήδη καταβάλλει την αξία αγοράς των εκτάσεων που θεωρούσαν ότι νόμιμα κατέχουν, «τιμωρούνται» με πολύ μεγάλα χρηματικά πρόστιμα από την Κτηματική Υπηρεσία για την «καταπάτηση» εκτάσεων του Δημοσίου. Επισημαίνεται ακόμη ότι όλα αυτά τα χρόνια οι ιδιοκτήτες των οικοπέδων αυτών πλήρωσαν τον αναλογούντα φόρο μεταβιβάσεων στην αντίστοιχη Δ.Ο.Υ. στην οποία σημειωτέων, ανήκε ως το 1995 η Κτηματική Υπηρεσία Ν. Λάρισας, τις απαιτούμενες εισφορές (φόροι, ΦΠΑ κ.λ.π) προς το Ελληνικό Δημόσιο και συνεχίζουν να πληρώνουν κανονικά τη φορολογία τους, τον ΕΝΦΙΑ κλπ.

Η αδιαμφισβήτητη καλοπιστία των ιδιοκτητών των ανωτέρω εκτάσεων, η γνώση όλων των δικαιπρασιών εκ μέρους των αρμοδίων υπηρεσιών του Δημοσίου, όπως τεκμαίρεται από την έμμεση αλλά σαφή αποδοχή τους με σειρά εμμέσων νομιμοποιητικών πράξεων (είσπραξη φόρων, χορήγηση αδειών κλπ) καθώς και η πλήρης αποχή εκ μέρους αυτών των Υπηρεσιών από οποιαδήποτε ενέργεια αμφισβήτησης της νομιμότητας των δικαιπρασιών επί σειρά ετών, έχουν παγιώσει τα εμπράγματα δικαιώματα των ιδιοκτητών επί των επίμαχων ακινήτων/εκτάσεων.

Παρόλο αυτά, το Ελληνικό Δημόσιο, δια της Κτηματικής Υπηρεσίας, σε

απόλυτη ανακολουθία προς τα ανωτέρω, αμφισβητεί όλες αυτές τις δικαιοπραξίες για τις οποίες ήταν ενήμερο, χαρακτηρίζει αγοραστές ή τους κληρονόμους τους ως καταπατητές και επιλήψιμους νομείς των σχετικών εκτάσεων και τους οδηγεί σε ατέρμονες δικαστικές περιπέτειες.

Για τους ανωτέρω λόγους είναι επιτακτική ανάγκη να δοθεί επιτέλους μια δίκαιη λύση στο πρόβλημα που σας περιγράφουμε. Θα πρέπει να υπάρξει μέριμνα ώστε με νομοθετική ρύθμιση να δοθεί η δυνατότητα εξαγοράς με ένα εύλογο τίμημα (λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι οι εν λόγω ιδιοκτήτες έχουν ήδη μία φορά πληρώσει την αξία για την αγορά των γεωτεμαχίων) των «καταπατημένων» εκτάσεων από τους πολίτες που σήμερα κατέχουν τις εκτάσεις έχοντας οι περισσότεροι εξ' αυτών ανεγείρει και κτίρια.

Ευελπιστώντας στη βοήθειά σας, ευχαριστούμε θερμά εκ των προτέρων.

**Με ιδιαίτερη εκτίμηση και διάθεση για κάθε συνεργασία
Ο Δήμαρχος Αγιάς**

Αντώνης Ν. Γκουντάρας

**ΘΕΜΑ: Παραχώρηση Δημ. Κτημάτων
B.K. 67, B.K. 68 ΚΑΙ B.K. 100 στους
ΚΑΛΟΠΙΣΤΑ κατέχοντες**

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Στη Βελίκα του Δήμου Μελιβοίας Λάρισας η Ι.Μονή Θεολόγου καθόρισε το έτος 1874 τις εκτάσεις (δασικές ή καλλιεργήσιμες) που θεωρούσε ιδιοκτησία της.

Ο τρόπος κτήσης των εκτάσεων αυτών δεν προκύπτει από επίσημα έγγραφα, καθόσον όλα τα αρχεία της Ι. Μονής Θεολόγου είχαν καταστραφεί από πυρκαγιά το 1847, και ο καθορισμός έγινε ΜΟΝΟ με ένα <<Μαρτυρικόν>>!!!! του 1874 που υπέγραψαν κάποιοι μουχτάρηδες / κοινοτάρχες από την ευρύτερη περιοχή!!!!

Κάποιες από τις εκτάσεις αυτές καλλιεργούσαν ήδη ακτήμονες κάτοικοι της περιοχής.

Το 1910 μετά τη διάλυση της Ι. Μονής Θεολόγου Μελιβοίας η περιουσία της περιήλθε στο Ελληνικό Δημόσιο.

Οι ακτήμονες κάτοικοι συνέχιζαν ΒΕΒΑΙΑ να καλλιεργούν τις παραπάνω εκτάσεις.

Το 1930 το Ελληνικό Δημόσιο πώλησε στη Κοινότητα Μελιβοίας όλα τα καλλιεργήσιμα κτήματα της Μονής, εκτός από αυτά τα οποία ΗΔΗ καλλιεργούσαν οι κάτοικοι της περιοχής (B.K.67, B.K.68, B.K.100).

Από τότε και κατά καιρούς το Ελληνικό Δημόσιο με πρωτοβουλία του ή μετά από αιτήματα των ενδιαφερομένων παραχώρησε κάποιες από τις εκτάσεις αυτές είτε ΔΩΡΕΑΝ είτε αντί ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΥ τιμήματος.

Κατά τις δύο και πλέον τελευταίες δεκαετίες έγιναν πολλές μεταβιβάσεις (νόμιμες) των ακινήτων αυτών είτε σαν αποδοχές κληρονομιών είτε σαν γονικές παροχές σε απογόνους ή και σαν αγοραπωλησίες προς τρίτους.

Μετά την ανάπτυξη της περιοχής πολλοί ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ από άλλες περιοχές αγόρασαν ΚΑΛΟΠΙΣΤΑ κάποιες εκτάσεις.

Πολλοί από τους παραπάνω οικοδόμησαν με νόμιμες άδειες στις ιδιοκτησίες τους.

Σε όλες τις παραπάνω συναλλαγές οι συναλλασσόμενοι απευθύνονταν και ΕΠΑΙΡΝΑΝ από το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ όλες τις απαραίτητες βεβαιώσεις (από Δασαρχείο, Αρχαιολογική Υπηρεσία, Υποθηκοφυλακείο, Πολεοδομία) προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι μεταβιβάσεις, ΧΩΡΙΣ κάποιος να τους ενημερώσει για την ιδιοκτησιακή κατάσταση των κτημάτων (Μάλιστα οι βεβαιώσεις Δασαρχείου ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ και προς την κτηματική Υπηρεσία Δημοσίου Ν. Λάρισας – σας επισυνάπτουμε μια από αυτές).

Σε όλες τις παραπάνω συναλλαγές οι ΚΑΛΟΠΙΣΤΑ συναλλασσόμενοι πολίτες ΠΛΗΡΩΣΑΝ τον ΦΟΡΟ μεταβιβάσεων στην αντίστοιχη Οικονομική Εφορία (στην οποία σημειωτέον ανήκε ως το 1995 η Κτηματική Υπηρεσία Ν. Λάρισας).

Κατά την έκδοση των οικοδομικών αδειών για ανακοιδόμηση στα εν λόγω κτήματα, πληρώθηκαν οι απαιτούμενες εισφορές (φόροι, ΦΠΑ κ.λ.π.) προς το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ.

ΟΜΩΣ ΚΑΜΜΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΕΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕ ΠΟΤΕ κανένα από τους **ΚΑΛΟΠΙΣΤΟΥΣ** πολίτες – αγοραστές, ώστε να μην εμπλακούν σε μια διαδικασία που δεν **ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΑΝ**, επειδή έρχεται **ΤΩΡΑ** το Ελληνικό Δημόσιό και τους χαρακτηρίζει καταπατητές και τους οδηγεί στα δικαστήρια.

ΑΙΤΗΜΑ

Ύστερα από όλα τα παραπάνω οι εμπλεκόμενοι καλόπιστοι Έλληνες πολίτες ΖΗΤΟΥΝ από το ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ το ταχύτερο δυνατό να ΔΩΣΕΙ ΛΥΣΗ στο πρόβλημα τους και να τους παραχωρήσει τα εν λόγω κτήματα ΔΩΡΕΑΝ ή με κάποιο ΣΥΜΒΟΛΙΚΟ ΤΙΜΗΜΑ.

Οι ενδιαφερόμενοι

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ

ΘΕΜΑ: Παραχώρηση των πρώην Δημοσίων Κτημάτων Β.Κ. 67, Β.Κ. 68 και Β.Κ. 100 στους καλόπιστα κατέχοντες.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ – ΑΙΤΗΜΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΤΩΝ:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.

Στη Βελίκα του Δήμου Μελιβοίας Λάρισας η Ιερά Μονή Θεολόγου καθόρισε το έτος 1874 τις εκτάσεις (δασικές ή καλλιεργήσιμες) που θεωρούσε ιδιοκτησία της.

Ο τρόπος κτήσης των εκτάσεων αυτών δεν προκύπτει από επίσημα έγγραφα, καθόσον όλα τα αρχεία της Ιεράς Μονής Θεολόγου είχαν καταστραφεί από πυρκαγιά το 1874 και ο καθορισμός έγινε μόνο με το επισυναπτόμενο «Μαρτυρικόν»! του έτους 1874 που υπέγραψαν κάποιοι μouxτάρηδες / κοινοτάρχες από την ευρύτερη περιοχή!

Κάποιες από τις εκτάσεις αυτές καλλιεργούσαν ήδη ακτήμονες κάτοικοι της περιοχής.

Το 1910 μετά τη διάλυση της Ιεράς Μονής Θεολόγου Μελιβοίας η περιουσία της περιήλθε στο Ελληνικό Δημόσιο.

Οι ακτήμονες κάτοικοι συνέχιζαν βέβαια να καλλιεργούν τις παραπάνω εκτάσεις.

Το 1930 το Ελληνικό Δημόσιο πώλησε στην Κοινότητα Μελιβοίας όλα τα καλλιεργήσιμα κτήματα της Μονής, εκτός από αυτά τα οποία ήδη καλλιεργούσαν οι κάτοικοι της περιοχής (Β.Κ. 67, Β.Κ. 68, Β.Κ. 100).

Από τότε και κατά καιρούς το Ελληνικό Δημόσιο με πρωτοβουλία του ή μετά από αιτήματα των ενδιαφερομένων παραχώρησε κάποιες από τις εκτάσεις αυτές είτε δωρεάν είτε αντί συμβολικού τιμήματος.

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες έγιναν πολλές νόμιμες μεταβιβάσεις των ακινήτων αυτών είτε σαν αποδοχές κληρονομιών είτε σαν γονικές παροχές σε απογόνους ή και σαν αγοραπωλησίες προς τρίτους.

Μετά την ανάπτυξη της περιοχής πολλοί Έλληνες πολίτες από άλλες περιοχές αγόρασαν καλόπιστα κάποιες από τις ανωτέρω εκτάσεις.

Πολλοί από τους παραπάνω **οικοδόμησαν με νόμιμες άδειες** στις ιδιοκτησίες τους.

Σε όλες τις παραπάνω συναλλαγές οι συναλλασσόμενοι απευθύνονταν στο Ελληνικό Δημόσιο και λάμβαναν όλες τις απαραίτητες βεβαιώσεις από τις αρμόδιες υπηρεσίες (Δασαρχείο, Αρχαιολογική Υπηρεσία, Υποθηκοφυλακείο, Πολεοδομία), προκειμένου να πραγματοποιηθούν οι μεταβιβάσεις, χωρίς να εγερθεί κανένα απολύτως ζήτημα. Μάλιστα, οι βεβαιώσεις του Δασαρχείου κοινοποιούνται και προς την Κτηματική Υπηρεσία Δημοσίου Ν. Λάρισας. (Επισυνάπτεται μια από αυτές).

Ακολούθως, σε όλες τις παραπάνω συναλλαγές οι καλόπιστα συναλλασσόμενοι πολίτες κατέβαλαν τον αναλογούντα φόρο μεταβιβάσεων

στην αντίστοιχη Δ.Ο.Υ., στην οποία σημειωτέον, ανήκε ως το 1995 η Κτηματική Υπηρεσία Ν. Λάρισας. (επισυνάπτονται ενδεικτικά σχετικά παραστατικά)

Στη συνέχεια, κατά την έκδοση των κατά περίπτωση οικοδομικών αδειών για ανοικοδόμηση στα εν λόγω κτήματα, πληρώθηκαν οι απαιτούμενες εισφορές (φόροι, Φ.Π.Α. κ.λπ.) προς το Ελληνικό Δημόσιο, χωρίς και πάλι να εγερθεί οποιοδήποτε ζήτημα. (επισυνάπτονται επίσης ενδεικτικά σχετικά παραστατικά)

Προκύπτει, δηλαδή, από αδιάσειστα επίσημα στοιχεία ότι, επί σειρά ετών οι καλόπιστοι αγοραστές κατέβαλαν τους αναλογούντες φόρους και προέβησαν σε σειρά νόμιμων δικαιοπραξιών, για τις οποίες οι αρμόδιες Κρατικές Υπηρεσίες ήτοι: Πολεοδομία, Δ.Ο.Υ., Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου, Δασαρχείο, Αρχαιολογική Υπηρεσία, Δ.Ε.Η., Υποθηκοφυλακείο:

1. Λάμβαναν πλήρη γνώση των δικαιοπραξιών
2. Εισέπρατταν τους αναλογούντες φόρους
3. Χορηγούσαν τις απαιτούμενες κατά περίπτωση άδειες,

χωρίς ουδέποτε να αμφισβητήσουν ή να εγείρουν ζήτημα νομιμότητας.

Η αδιαμφισβήτητη καλοπιστία των αγοραστών, η γνώση όλων των δικαιοπραξιών εκ μέρους των αρμοδίων υπηρεσιών του Δημοσίου, όπως τεκμαίρεται από την έμμεση αλλά σαφή αποδοχή τους με σειρά εμμέσων νομιμοποιητικών πράξεων (είσπραξη φόρων, χορήγηση αδειών κ.λπ.) καθώς και η πλήρης αποχή εκ μέρους αυτών των Υπηρεσιών από οποιαδήποτε ενέργεια αμφισβήτησης της νομιμότητας των δικαιοπραξιών επί σειρά ετών, έχουν παγιώσει τα εμπράγματα δικαιώματα των αγοραστών επί των επίμαχων ακινήτων/εκτάσεων. Μάλιστα, ακόμη και εάν ήθελε γίνει δεκτό ότι οι Υπηρεσίες του Δημοσίου δεν φέρουν ουδεμία ευθύνη για τις ανωτέρω εκατοντάδες νομιμοποιητικές πράξεις αλλά και για την επί σειρά ετών αποχή τους από την παραμικρή ενέργεια αμφισβήτησης της νομιμότητας των δικαιοπραξιών και πάλι τα εμπράγματα δικαιώματα των αγοραστών

κατοχυρώνονται έστω και κατά πλάσμα δικαίου (*opinio juris sive necessitatis*). Η διασφάλιση τους αποτελεί επιταγή της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, όπως συνυφαίνεται με τις αρχές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών (ΑΚ 288), δημιουργώντας τις απαιτούμενες δικλείδες ασφαλείας των δικαιωμάτων των πολιτών σε ένα ευνομούμενο Κράτος.

Παραταύτα, το Ελληνικό Δημόσιο, δια της Κτηματικής Υπηρεσίας, σε απόλυτη ανακολουθία προς τα ανωτέρω, αμφισβητεί όλες αυτές τις δικαιοπραξίες για τις οποίες ήταν ενήμερο, χαρακτηρίζει τους αγοραστές ή τους κληρονόμους τους ως καταπατητές και επιλήψιμους νομείς των σχετικών εκτάσεων και τους οδηγεί σε ατέρμονες δικαστικές περιπέτειες.

Θεωρούμε ότι όλα τα ανωτέρω είναι επαρκή για να αποτελέσουν το αντικείμενο πλήρως τεκμηριωμένης αιτιολογικής έκθεσης, προκειμένου να προωθηθεί σχετική νομοθετική ρύθμιση, με βάση την οποία θα δοθεί τέλος σε μια απολύτως αδιέξοδη κατάσταση η οποία ταλαιπωρεί τουλάχιστον τριάντα (30) καλόπιστους αγοραστές και τα μέλη των οικογενειών τους και απασχολεί επί σειρά ετών τα δικαστήρια και τις αρμόδιες Υπηρεσίες, χωρίς να υπάρχει ουδεμία προοπτική εισπράξεως οποιουδήποτε ποσού από το ελληνικό δημόσιο.

Τέλος, ως ένδειξη καλής θέλησης από την πλευρά μας, ως νομίμων αγοραστών – ιδιοκτητών, θα μπορούσαμε να συνηγορήσουμε στην καταβολή ενός συμβολικού τιμήματος, προκειμένου να περαιωθεί μια παράλογη διαδικασία, για την οποία είμαστε οι τελευταίοι που θα μπορούσαν να έχουν ευθύνη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΛΑΡΙΣΣΑΣ

Δ/ΝΣΗ ΔΑΣΩΝ ΛΑΡΙΣΣΑΣ

ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΑΓΙΑΣ

Ταχ. Δ/ση: Οδός Λαρίσης 2 Α.Τ.Δ.

Ταχ. Κωδ: 40003 ΑΓΙΑ

Πληροφ. Ε. Κολώνας

Τηλεφ. 222-21

21/3/92
φ.α. 6-3-92

ΑΓΙΑ 6-3-1992

Αριθμ. Πρωτ. 588

ΠΡΟΣ: Μπαγιά Ζωή Χήρα Αντωνίου
Μελιβολα

ΚΟΙΝ: Κτηματική Υπηρεσία Ν.

Λάρισας για εξέταση τυχόν
δικαιωμάτων του Δημοσίου.

ΘΕΜΑ: Απάντηση επι αιτήσεως.

Αριθμός βεβαίωσης: 21

Απαντώντας στην από 3-3-1992 αίτησή σας, σας πληροφορούμε ότι η έκταση η οποία αναφέρεται σ' αυτήν, ως εμφανίζεται στο από 28-2-1992 τοπογραφικό Διάγραμμα του Μηχανικού θεόδωρου Σουλιώτη με στοιχεία ΑΒΓ ΔΕΖ... ΦΧΨΩ Α1, Β1, Γ1, Δ1, Α εμβαδού 6527,34Μ2 και κλίμακα 1:500 δεν εποπτεύονταν ούτε εμποτεύεται σήμερα από τη Δασική υπηρεσία στα πλαίσια της δασικής νομοθεσίας.

Επειδή δεν έχει καταρτισθεί ακόμα δασολόγιο, προς πλήρη διασφάλισή σας όσον αφορά τον χαρακτήρα της εκτάσεως και το αν προστατεύεται πράγματι ή όχι από το πλαίσιο προστασίας των Δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας (998/79), δύνασθε να κινήσετε την διαδικασία άρθρ. 14 ν. 998/79 υποβάλλοντας σχετικό αίτημα (Σ.Τ.Ε. ΟΛ. 1038/88).

Το παρόν έγγραφο δεν επέχει θέση βεβαίωσης ανυπαρξίας δικαιωμάτων του Δημοσίου, δύνασθε όμως να κάνετε χρήση του ενώπιον οιασδήποτε αρχής, όσον αφορά την πιστοποίηση του χαρακτήρα της εκτάσεως.

Ο ΔΑΣΑΡΧΗΣ ΑΓΙΑΣ

Ιωάννης Γκανάς
Δασολόγος με Α' βαθμό

ΤΗΣΤΟ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
27/3/1992

Ιωάννης Β. Γκανάς
Δασολόγος Α' Βαθμού

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΣΕ ΦΩΤΟΤΥ-
ΠΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΙΒΕΙΟ ΣΤΗΝ
29/4/92, Τ.Μ. ΜΟΥ ΕΡΩ-
ΤΟΥ

Ο ΔΑΣΑΡΧΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΙΩΑΝΝ. ΤΖΙΚΑΣ
ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΣ
1992-232557
1992-41021